

Jag vill hjälpa och få hjälp. Jag vill vara ifred. Jag vill ha valbar gemenskap och jag vill göra något gemensamt. Kollektiv (som jag tänker mig dem (filmen tillsammans)) är för påflugna men ensam är inte stark. Hur ska jag kunna vara mig själv ifred men få umgänge och känna känslan av att man arbetar tillsammans.

Ibland drömmer jag om att hänga på Amish-folket men jag klarar inte den religiösa biten och varför säga nej till moderniteter som vi har hjälp av? Konsumtion för sakens skull är av ondo, prylar kväver oss men att avstå modern sjukvård och viss modern teknik känns bara dumt. Ta det bästa av olika världar för att leva hållbart och komfortabelt. Går det?

Gemensam skogsmark och gemensam åkermark utöver en odlingsplätt till varje hus. Plikt att göra timmar för det gemensamma och plikt att hjälpa varandra. Låt säga (som exempel) 5 + 5 timmar/vecka som kan vara skogsskötsel, vedhuggning, målning eller vad vad som helst som behövs.

Ett antal mindre (typ ett litet rum/person + kombinerad storstuga & kök, tänk sportstuga) hus i närheten av varandra men helst utom synhåll, i alla fall ostört. Kanske kan det lösas genom att husen ligger runt en skogsdunge. Ett rejält gemensamhetshus med storkök och samlingslokal där gemensamma måltider intas av dem som har lust, kvällsaktiviteter. En gemensam tvättstuga, verkstad, stallar, vissa djur gemensamt.

Gemenskap i det gemensamma, hjälp av andra med det tunga, i fred med sitt eget. Gissningsvis 3 - 10 hushåll som är sina egna men hjälper varandra och har en del gemensamt.

Gemensam målsättning att vara självförsörjande till 80%. Vetenskaplig grund men ett alternativ till det "vanliga samhällets" vansinne. Skippa det onödiga, nyttja det användbara som verkligen gör nytta. Redo för en tid där energi är dyrt och endast säsongsväxter går att få tag i.

Det kanske finns, det kanske aldrig blir sant men är det någonting mer än jag skulle lockas av?